

TALK OF THE CITY

Από τον ο Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Επικίνδυνο σκηνικό σε Αιγαίο και Κύπρο

Οι «γκρίζες ζώνες» ήταν μία καινοφανής έννοια, την οποία εφνύρε η Τουρκία πριν από περίπου είκοσι χρόνια. Κάποια στιγμή έφτασε στο σημείο να συμπεριλαμβάνει σε αυτές και τη Γαύδο. Οποτε εζητείτο επισήμως κάποια διευκρίνιση από την Αθήνα για το ποια νησιά ή βραχονησίδες αποτελούν «γκρίζες ζώνες», η απάντηση ήταν πολύ γενική: «Ο,τι δεν συμπεριλαμβάνεται ρητώς στις διμερείς συμφωνίες που καθόρισαν τα σύνορα της Ελλάδος με άλλες χώρες». Στην αρχή πολλοί νόμιζαν ότι επρόκειτο για ένα διαπραγματευτικό πιόνι, ένα «χαρτί» που θα έπαιρνε, δηλαδή, πίσω η Αγκυρα στο πλαίσιο του μεγάλου παζαριού. Επесαν έξω.

Η μη επίλυση των ελληνοτουρκικών διαφορών έδωσε την ευκαιρία στην Τουρκία να βάλει και άλλα ζητήματα στην ατζέντα, τα οποία με την πάροδο του χρόνου παγιώθηκαν και διευρύνθηκαν. Σήμερα η Τουρκία θεωρεί «γκρίζες ζώνες» σημαντικές περιοχές του Αιγαίου, συμπεριλαμβανομένων και νησιών που κατοικούνται εδώ και δεκαετίες. Αμφισβητεί την ελληνική κυριαρχία, τόσο στα λόγια όσο και στην πράξη, με τη συχνή παρουσία πολεμικών σκαφών και υπερπήσεων πολεμικών αεροσκαφών. Εδώ και λίγους μήνες, το κάνει ακόμη πιο συστηματικά και φανερά.

Και η ελληνική πολιτική έχει όμως αλλάξει. Το δόγμα που ίσχυε μετά τα Ιμια προέβλεπε τη μη κλιμά-

κωση των διαφόρων επεισοδίων και την τήρηση χαμηλών τόνων. Την τακτική αυτή συνέχισαν η κυβέρνηση Καραμανλή και οι επόμενες. Η σημερινή κυβέρνηση ακολουθεί νέα τακτική, με επισκέψεις αξιωματούχων και αξιωματικών σε νησιά που βρίσκονται στο στόχαστρο της Τουρκίας. Η θερμοκρασία ανεβαίνει συχνά και ορισμένες φορές πλησιάζει επικίνδυνα το «κόκκινο». Εμπειροί διπλωμάτες απορούν για το γεγονός ότι το θερμό επεισόδιο δεν έχει ήδη συμβεί.

Ταυτόχρονα, η Τουρκία προσπαθεί να «στραγγαλίσει» το Καστελόριζο για να στερήσει από την Ελλάδα τη διεκδίκηση υφαλοκρηπίδας που συνορεύει με την κυπριακή.

Ενα επικίνδυνο σκηνικό διαμορφώνεται, όμως, και στην Κύπρο. Οι Τούρκοι επιχειρούν και εκεί να επιβάλουν τη δημιουργία «γκρίζων ζωνών». Ο Ιούλιος θα είναι δύσκολος μήνας. Εως τότε η Αγκυρα θα επιχειρήσει είτε να εκφοβίσει τις εταιρείες που σχεδιάζουν να αρχίσουν γεωτρήσεις και έρευνες στα κυπριακά οικοπέδα είτε να τις εμποδίσει σε περίπτωση που δεν πτοηθούν από τις απειλές. Η διεθνής κοινότητα βλέπει τον κίνδυνο και θα καταβάλει μία ακόμη, ίσως και τελευταία, προσπάθεια για την επίλυση του Κυπριακού. Το παιχνίδι θα χοντρύνει.

Και όλα αυτά μέσα σε ένα εντελώς αβέβαιο και απρόβλεπτο διεθνές περιβάλλον.

ΑΥΓΗ

Ζώνες ασφαλείας

Εύκολα ξεχνάμε! Μισό εκατομμύριο νεκροί, εκατομμύρια πρόσφυγες -πολλοί δίπλα μας- κι όμως η είδηση ότι Αμερικανοί και Ρώσοι συμφώνησαν να φτιάξουν ζώνες ασφαλείας στη Συρία πέρασε μάλλον στα ψιλά. Θα μπορούσε να πει κανείς, εδώ μας σφίγγουν κι άλλο το ζωνάρι, εδώ έρχονται αντίμετρα, χαλάει ο κόσμος στην Ελλάδα κι εσείς ασχολείστε με χώρες... εξωτικές και ακόμα έναν πόλεμο στη Μέση Ανατολή.

Αλλά η Συρία δεν είναι μακριά. Στη δίπλα γειτονιά είναι. Η συνταγή λίγο ως πολύ γνωστή. Η δίψα για ελευθερία και πολιτικά δικαιώματα, η φτώχεια, η καταπίεση ενός αυταρχικού καθεστώτος, ο φανατισμός δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα. Αυτά που απομένουν είναι μια σπίθα και η ξένη επέμβαση.

Η χώρα έγινε συντρίμια, πεδίο βολής και γεωπολιτικών ανταγωνισμών. Ο πόλεμος μπήκε στον έβδομο χρόνο, οι αντίπαλοι έχουν πλέον εξουθενωθεί. Η Δύση και συμμαχικά αραβικά καθεστώτα, που φημίζονται περισσότερο για τον πλούτο τους παρά για δημοκρατικά διαπιστευτήρια, από κοντά και η Τουρκία, υποστήριξαν την εξέγερση εναντίον του Μπασάρ Αλ Άσαντ, τον οποίο, όμως, έσωσαν από τη συντριβή η Ρωσία και το Ιράν. Στο αμόνι της Συρίας σφυρηλατήθηκε το λεγόμενο Ισλαμικό Κράτος, που τώρα καταρρέει, αλλά παραμένει απειλητικό. Θα είχε ήδη καταρρεύσει αν το ήθελαν όλοι οι ισχυροί παίκτες της περιοχής.

Τώρα ήρθε η ώρα για τη μοιρασιά. Ζώνες ασφαλείας, ή ζώνες αποκλιμάκωσης, όπως τις αποκαλούν εκείνοι που ετοιμάζονται να στείλουν ειρηνευτές και παρατηρητές ή απλά να αλλάξουν τον μπερέ των στρατιωτών τους σε γαλάζιο.

Στη μία περιοχή οι Ρώσοι, μαζί με Κούρδους και κυβερνητικούς, στην άλλη οι Αμερικανοί μαζί με Κούρδους, στη δεινά οι Άραβες, στην παραδίπλα οι Τούρκοι, που κατέχουν έτσι κι αλλιώς ένα κομμάτι της βόρειας Συρίας. Οι Βρυξέλλες θέλουν να στερήσει τουλάχιστον η πηγή της προσφυγιάς από τη Συρία, που έβαλε σε τόσο μεγάλη δοκιμασία τα ευρωπαϊκά ιδεώδη του ανθρωπισμού, της ανεκτικότητας, της δημοκρατίας.

Τώρα πλέον όλοι δείχνουν ότι βιάζονται, όλοι θέλουν να έχουν λόγο στην επόμενη ημέρα, φυσικά και στην ανοικοδόμηση, όταν και όπως αρχίσει. Αλλά τα όπλα δεν έχουν σιγήσει ακόμα, η παρτίδα δεν έχει τελειώσει. Ο δρόμος έχει κι άλλες επικίνδυνες στροφές, ειδικά στον Νότο, δίπλα στο Ισραήλ και στα κατεχόμενα από το 1967 Υψίπεδα του Γκολάν. Το Παλαιστινιακό παραμένει ανοιχτή πληγή. Μετά τις εμπόλεμες ζώνες, η Συρία θα αποκτήσει ζώνες ασφαλείας για ανθρωπιστικούς λόγους. Μοιραία θα έχουν εθνοτικές και θρησκευτικές διαχωριστικές γραμμές, μα, πάνω απ' όλα, θα είναι ζώνες ξένης επιρροής και εκμετάλλευσης. Αυτό, τουλάχιστον, ας μην το ξεχνάμε.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Τάσος Παππάς

Η Δεξιά με προβιά αριστεριστή

Ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας, Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, και ορισμένοι υπάλληλοί του στον ESM πιστεύουν ότι οι Γερμανοί ψηφοφόροι είναι τουλάχιστον πλθίοι. Τους πουλάνε παραμύθια για να μην εξοργιστούν.

Η εξέλιξη στο θέμα του ελληνικού χρέους δυσκολεύει τη γερμανική Δεξιά, η οποία έχει δεσμευτεί στο κοινοβούλιο της χώρας της ότι δεν πρόκειται να υπάρξει συζήτηση επί της ουσίας πριν από το 2018.

Ο εκπρόσωπος του κ. Σόιμπλε είπε χθες να μην περιμένουμε μέτρα για το χρέος σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Έσπευσαν να πανηγυρίσουν, τόσο η αξιωματική αντιπολίτευση όσο και τα φιλονεοδημοκρατικά μέσα ενημέρωσης, προφανώς γιατί θεωρούν πως ό,τι βλάπτει την κυβέρνηση, άρα και τη χώρα στην παρούσα φάση, ωφελεί τους ίδιους.

Πρέπει πάντως να γνωρίζουν ότι, ακολουθώντας τη συγκεκριμένη τακτική, αντιγράφουν τους αριστεριστές πλήρους απασχόλησης.

Σύμφωνα μ' αυτούς «όσο χειρότερα για την κοινωνία, τόσο καλύτερα για το κίνημα».

Είναι αφελής όποιος νομίζει ότι οι δανειστές με άλλη κυβέρνηση θα είναι πιο επιεικείς με την Ελλάδα και πιο γαλαντόμοι με τους διαχειριστές των μνημονίων.

Αυτό πάντως που διακινεί για το ελληνικό χρέος ο Σόιμπλε είναι η μισή αλήθεια. Πράγματι, η όποια απόφαση θα ληφθεί το 2018, με την ολοκλήρωση του προγράμματος.

Ωστόσο, η περιγραφή του οδικού χάρτη για την ελάφρυνση του χρέους πρέπει να γίνει τώρα, γιατί έτσι συμφώνησαν Μέρκελ-Λαγκάρντ προ ημερών στη συνάντηση που είχαν.

Διαφορετικά το ΔΝΤ δεν θα εμπλακεί στο πρόγραμμα με καμία ιδιότητα.

Και αν το ΔΝΤ δεν μπει στο πρόγραμμα, τότε δεν υπάρχει πρόγραμμα γιατί ταυτοχρόνως με το ΔΝΤ θα αποχωρήσουν η Γερμανία, όπως έχει δηλώσει ο κ. Σόιμπλε, και η Ολλανδία, όπως έχει δηλώσει ο Γερούν Ντάισελμπλουμ.

Συμπέρασμα: Από δω και πέρα και μέχρι τις εκλογές του Σεπτεμβρίου στη Γερμανία οι παρεμβάσεις του κ. Σόιμπλε θα έχουν στόχο κυρίως το γερμανικό ακροατήριο.